

dette Beløb, som jeg erkender er ret betydeligt, vil jeg sige, at det er dog ikke en saa overordentlig stor Forskel, der er mellem dette Beløb og det Beløb, der fremkommer ved det af den højtærede Minister stillede Forslag om en Privatbane med Statstilskud af $\frac{2}{3}$. Man maa jo erindre, at Kommunerne ifølge Loven ville komme til at yde Tilskud til en Statsbane af 40,000 Kr. pr. Mil. Er det virkelig saaledes, at disse 11 Kilometer skulle koste 950,000 Kr., hvad der er uforholdsmæssig meget — jeg kan ikke forstaa, at det kan koste saa meget, for det bliver jo mellem 80,000 og 90,000 Kr. pr. Kilometer —, saa vil dog altsaa Differencen mellem dette Beløb og det Tilskud, som Staten vilde yde til en Privatbane, ikke være meget betydelig. Jeg vil nu henstille til det kommende Udvalg, om det dog ikke vil tage denne Sag under alvorlig Overvejelse. Jeg ser paa den saaledes, at Banen vil være af Interesse ikke alene for Karrebæksmindes Havn og for Næstved By og dens betydelige Opland, men ogsaa for selve Statsbanerne, som ville faa tilført en Trafik, der let vil være i Stand til at give en nogenlunde passende Forrentning. Derimod er det min bestemte Mening, at for saa vidt man indskrænker sig til den højtærede Ministers Forslag om en Privatbane med Tilskud af $\frac{2}{3}$, vil denne Bane ikke alene vanskelig kunne bære sin Drift, men der vil ikke blive noget som helst til Forrentning af det Beløb, som de private sætte ind og Staten tilskyder. Jeg synes derfor, at selv om man skal anvende maaske et Par Hundrede Tusinde Kroner mere, er en Statsbane langt at foretrække, idet man ved den langt bedre naar Hensigten for Trafikkens Vedkommende og faar langt lettere Udsigt til Forrentning af de deri anbragte Penge.

Da jeg har Ordet, vil jeg tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger om den lille Privatbane Nr. 9, som foreslaas anlagt fra Præstø til Mern med et Tilskud fra Statskassen af to Femtedele. Jeg vilde have fundet det baade ønskeligt og ret naturligt, om man, da denne Bane kommer til at gaa mellem to andre private Baner, som ifølge Loven af 1894 fik et Tilskud af Halvdelen, ogsaa for denne lille ubetydelige Banes Vedkommende var gaaet

dertil, men det er i og for sig ikke det, jeg lægger særlig Vægt paa. — Jeg vil derimod udtale min Forundring over, at man har foreslaaet denne Bane anlagt fra Præstø til Mern med kun *eventuel* Tilslutning til Kallehave—Masnedssund-Banen. Jeg synes, at det er ret mærkværdigt, at man ikke her i selve Forslaget straks er gaaet til en Tilknytning af denne lille Bane til de to andre private Baner i Stedet for at lade den staa og svæve med det ene Ben i Luften. Man vilde derved have opnaaet, at man, saa snart Forholdene havde tilladt det, kunde have lagt disse tre smaa private Baner sammen under een Drift, hvorved der sandsynligvis vilde kunne spares ret betydeligt ikke alene i Driften, men ogsaa i Materiel og paa anden Maade. Det underlige er, at hvis Forslaget indskrænkes til en Bane fra Præstø til Mern, bliver der et lille Rum af ikke en Gang en halv Mil til den anden Bane, hvor man kommer til at savne Forbindelse. Det er dog, for ikke at tale om Godset, ret mærkværdigt for de rejsendes Vedkommende fra hele den sydøstlige Del af Sjælland, at de, naar de ville til Møen, kunne køre med Bane til Mern, men saa have de enten at gaa eller at tage anden Befordring for at tilbagelægge den lille halve Mil, eller maaske det kun er $1\frac{1}{2}$ Fjerdingvej, fra Mern til Kallehave—Masnedssund-Banen. — I det andet Ting fremkom der fra et æret Medlem en Udtalelse om, at denne lille Bane, hvis den fik Forbindelse med Kallehave—Masnedssund-Banen, mulig vilde komme til at skade Vordingborgs Interesser, og han udtalte derfor, at man maatte gaa østligere end Viemose. Det er nu vistnok en Fortalelse, han maa vist mene vestligere, idet han nævner to Stationer, Langebæk og Skovhuse. Men Forholdet er jo det, som det ærede Medlem sikkert har været ubekendt med, at da der ved Loven af 1894 gaves Regeringen Bemyndigelse til at give Koncession paa en Bane fra Kallehave over Skovhuse til Vordingborg eller Masnedssund, blev Skovhuse udtrykkelig nævnt som et Punkt, Nord for hvilket Banen ikke maatte komme. Det blev meget stærkt fremhævet her i dette Ting af den ærede Ordfører, og det blev netop anført, at naar Banen skulde gaa over Skovhuse, var det